

Förordning om ändring i förordningen (1998:928) om bygde- och fiskeavgifter;

utfärdad den 1 juli 2010.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1998:928) om bygde- och fiskeavgifter

dels att 4, 5, 9 och 11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas en ny paragraf, 12 §, av följande lydelse.

4 § Den som genom en vattenverksamhet, för vilken bygdeavgift ska betalas enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, lider skada får skriftligen ansöka hos mark- och miljödomstolen om bidrag ur avgiftsmedlen till kostnaderna för att förebygga eller minska sådan skada eller om ersättning för skadan. Om någon ersättning för skadan tidigare har bestämts av mark- och miljödomstolen får ansökan dock inte göras.

En ansökan som ges in före utgången av den tid som enligt 24 kap. 13 § miljöbalken gäller för anmälan av anspråk för oförutsedda skador, ska inte tas upp till prövning före utgången av den tiden, om inte särskilda omständigheter föranleder annat. Om flera ansökningar har getts in, bör de såvitt möjligt prövas samtidigt.

5 §¹ Vid avgörandet av ärenden som avses i 4 § ska hänsyn tas till vad som i varje särskilt fall kan anses skäligt. Om mark- och miljödomstolen anser att en särskild utredning behövs, får en sådan utredning göras genom att upplysningar begärs från myndigheter i orten eller på något annat lämpligt sätt. När omständigheterna föranleder det, bör en kungörelse om ärendet införas i ortstidning.

Särskilda kostnader för mark- och miljödomstolen, som är förenade med ärendets utredning och avgörande, ska betalas av medel som enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet har betalats för vattenverksamheten. Mark- och miljödomstolen får bestämma att sökanden ska av samma medel få skälig ersättning för sina kostnader i ärendet.

¹ Senaste lydelse 1998:1389.

9 §² En ansökan om lån eller bidrag av medel enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet till ett annat ändamål än det som avses i 4 § denna förordning görs hos länsstyrelsen i det län där medlen ska användas.

Om ansökan gäller lån eller bidrag till främjande av rennäringen, ska länsstyrelsen med eget yttrande överlämna ärendet till Sametinget för avgörande. Storleken av de medel som ska stå till Sametingets omedelbara förfogande för främjande av rennäringen fastställs för varje år av länsstyrelsen och Sametinget i samråd. Om myndigheterna inte kan enas om storleken av dessa medel eller, vid prövning av en ansökan, om behovet av ytterligare medel till detta ändamål, avgör regeringen frågan.

Beslut i låne- och bidragsärenden fattas av länsstyrelsen eller, i fall som avses i andra stycket första meningen, av Sametinget. Samråd ska ske med berörda kommuner och, om det finns särskilda skäl, med mark- och miljödomstolens ordförande.

11 §³ I fråga om mark- och miljödomstolens beslut enligt denna förordning finns det bestämmelser om överklagande hos Mark- och miljööverdomstolen i 1 kap. 2 § första stycket och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

12 § Bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol finns i 22 a § förvaltningslagen (1986:223).

Länsstyrelsens och Sametingets beslut enligt 9 § och Fiskeriverkets beslut i ärenden om forsknings- och utvecklingsbidrag enligt 10 § andra stycket får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 2 maj 2011.

På regeringens vägnar

ANDREAS CARLGREN

Magnus Blücher
(Miljödepartementet)

² Senaste lydelse 2006:1363.

³ Senaste lydelse 2007:1151.